तर्हिनारायणस्यपुत्रस्त्वंममकिमायातंतत्राह नारायणस्त्वमिति नहीति काक्वात्वमेवनारायणइत्यापादयति कुतोऽहंनारायणइतिचेदतआह सर्व देहिनामात्माऽसीति एवमपिकिंनारायणोनभवसि नारंजीवसमूहः अयनमाश्रयोयस्यसतथेतित्वमेवसर्वदेहिनामात्मानारायणइतिभावः हेअधीश त्वंनारायणोनहीतिपुनःकाकुःअधीशःप्रवर्त्तकस्तत्रश्वनारस्यायनंप्रवृत्तिर्यस्मात्सतथेतिपुनस्त्वमेवासाविति किंच त्वमखिललोकसाक्षी अखिललोकंसाक्षात्पश्यसि अतोनारमयसेजानासीतित्वमेवनारायणइत्यर्थः नन्वेवंनारायणपदव्युत्पत्तौभवेदेवंतत्त्वन्यथाप्रसिद्धमित्याशंक्याह नारायणोंऽगमिति नरादुद्भूतायेऽर्थास्तथानरात्जातंयज्जलंतदयनाद्योनारायणः प्रसिद्धः सोऽपितवैवांगंमूर्त्तिः तथाचस्मर्यते नराज्जातानितत्वा निनाराणीतिविदुर्बुधाः तस्यतान्ययनंपूर्वंतेननारायणःस्मृतइति तथाच आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः अयनंतस्यताः पूर्वंतेननारायणः स्मृतइतिच ननुमन्मूर्तेरपरिच्छिन्नायाः कथंजलाश्रयत्वमतआह तच्चापिसत्यंनेति ॥ १४ ॥ अपरिच्छेदमेवोपपादयति तच्चेदिति जगदाश्रय

नारायणस्त्वंनहिसर्वदेहिनामात्माऽस्यधीशोऽखिललोकसाक्षी ॥ नारायणोंऽगंनरभूजलायनात्तच्चापिसत्यं नतवैवमाया ॥ १४ ॥ तच्चेज्जलस्थंतवसज्जगद्वपुःकिंमेनदृष्टंभगवंस्तदैव ॥ किंवासुदृष्टंहृदिमेतदैवकिन्नो सपद्येवपुनर्व्यदर्शि ॥ १५ ॥ अत्रैवमायाधमनावतारेह्यस्यप्रपंचस्यबहिःस्फुटस्य ॥ कृत्स्नस्यचांतर्जठरेज नन्यामायात्वमेवप्रकटीकृतंते ॥ १६ ॥ यस्यकुक्षाविदंसर्वंसात्मंभातियथातथा ॥ तत्त्वय्यपीहतत्सर्वंकिमि दंमाययाविना ॥ १७ ॥

भूतंतवतद्वपुः जलस्थमित्येवंयदिसत्सत्यंस्यात्तर्हितदैवकमलनालमार्गेणांतःप्रविश्यसंवत्सरशतं विचिन्वताऽपिमयाहेभगवन्नचिंत्यैश्वर्यतत्रकिमिति नोव्यदर्शि नदृष्टम् तदैवतपः करणानंतरंसपद्येवसुदृष्टम् अतोमायैव अतस्त्वन्मूर्त्तेर्देश विशेषपरिच्छेदः सत्योनभवतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ अपिचयदिजलादिप्रपंचः सत्यःस्यात्तर्हितेनतवपरिच्छेदोभवेत् सतुमायाविलसितइतित्वयै वदर्शितमित्याह श्लोकत्रयेण हेमायाधमन मायोपशमन अत्रैवावतारेबहिःस्फुटस्यापिजठरमध्येजनन्याःप्रदर्शनेन ॥ १६ ॥ ननुबहिः सतएवअंतर्जठरेप्रतिबिंबोऽस्तु कुतःसर्वथामायात्वंतत्राह यस्येति यस्यतवकुक्षौसर्वमिदंयथाभातितत्सर्वमिहापिबहिरपितथैवभातिकिंच सात्मंत्वत्सहितम् तदिदंसर्वंमाययाविनाकिंघटते अयंभावः त्वयिप्रतिबिंबश्चेत् बाह्याद्विलोमतयाप्रतीयेत नतुतदस्ति तवचादर्शस्थानी यस्यत्वयिप्रतीतिर्नस्यात् अतःसर्वथामिथ्यात्वमेवेति ॥ १७ ॥